

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, Orzeszkowej 7.
Telefonu 272. — Konto czekowe Poczty Kasowy Oszczęd. Nr. 141.123.

Wszystkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji.
Komunikaty przesłane Redakcji nie będą uwzględnione.

Redakcja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Nru

8 Mk

Prenumerata: w Krakowie i na prowincji mies. 190—, kwart. 550—, M

w Krakowie z odosobnieniem do domu ... 210—, „ 620—, „

Na prowincji: z przesyłką pocztową 225—, „ 650—, „

Za granicą: z przesyłką pocztową ... 275—, „ 800—, „

Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia od wyrazu 5— Mk. wiersz nonparel
1 szpalt. Mk 15. Nadesłane Mk 40—. Wiersz nonparel 1 szp
w tekście Mk 55—, Wiersz nonp. 1 szpalt. na 1. stronie 65 Mk.
Zawiadomienia ślubne i gratulacje 150 Mk.

SKŁAD KOMISOWY FABRYK WYROBÓW BAWELNIANYCH Tow. Akc. „KRUSCHE I ENDER“ w Pabianicach

Dom Handlowy **NAFTAL PRYWES**, Warszawa, Zielna 50 — Telef. 207-74.

400

ODDZIAŁ W ŁODZI, ULICA MONIUSZKI Nr. 1

zawiadamia, że z dniem 1-go marca 1921 r. przyjął przedstawicielstwo i wyłączną sprzedaż na Warszawę

Moszczenickiej Fabryki WYROBÓW BAWELNIANYCH **TEODORA ENDERA.**

Trzy raporty członków komisji alian- ckiej w sprawie podziału G. Śląska.

M. Warszawa. (Telefonem). Z Paryża dono-
szą: Jakkolwiek gen. Le Rond wzbrania się
podzielić prasie bliższych informacji o sprawo-
zdaniu i wnioskach komisji międzysojuszni-
czej w sprawie Górnego Śląska, uchodzi za
rzecz pewną, że Radzie ambasadorów przed-
łożone zostaną trzy raporty, wygotowane przez
zastępców Francji, Anglii i Włoch. Wszyst-
kie trzy raporty uznają zasadniczo podział ob-
szaru plebiscytowego za konieczny, zachodzą
jednak pewne różnice zdań co do sposobu po-
dzielenia tego obszaru przemysłowego, którego
określi wiejskie dały większość polską, a miej-
skie — niemiecką. W każdym razie zachodzą
bardzo poważne powody do nadziei, że komi-
sja sojuszników zaproponuje Radzie ambasa-
dorów oddanie Polsce całego obszaru przemy-
słowego.

Rada ambasadorów obradować będzie nad
kwestią górnośląską 21 b. m. Po tej dacie na-

leży oczekiwać oficjalnego sprawozdania o
wyniku plebiscytu. Jest nieprawdopodobnem,
by Rada ambasadorów uchyliła się od ostate-
cznego zdecydowania o losie Śląska, gdyby
jednak ta ewentualność zaszła, to rozstrzygnię-
cie zapadnie na najbliższym posiedzeniu Rady
ambasadorów, która zbierze się 1 maja dla
omówienia dalszych środków przymusowych
wobec Niemiec.

Paryż. PAT. Havas. Rada ambasadorów
zbierze się w przyszłym tygodniu dla nara-
dzenia się, jakie zastosować środki, aby zmu-
sić Niemcy do natychmiastowego uznania żą-
danych odszkodowań. Prawdopodobnie po za-
łatwieniu tej kwestji rada ambasadorów zaj-
mie się także sprawą Górnego Śląska, przy-
czem jest nadzieja, że otrzyma ona do tego
czasu urzędowe sprawozdanie komisji soju-
sniczkiej w Opolu.

Briand popiera linię Korfantego.

Sosnowiec. (Orient). Według ostatniej radio-
depeszy, przysłanej do komisji koalicyjnej w
Opolu, Briand stoi na stanowisku utrzymania
linii Korfantego. (Jak wiadomo, linia Korfan-
tego rozgranicza Górny Śląsk w ten sposób, że
cały obszar przemysłowy na prawym brzegu
Odry (południowo-wschodnie powiaty Górnego
Śląska) miałby przypaść Polsce. — Red. „N.
Dz.“).

Jeszcze o stanowisku Anglii.

M. Warszawa. (Telefonem). Z Londynu do-
nosi „Rzeczpospolita“: Z otoczenia Lloyda
George'a tylko niektóre osoby przychylają się
do poglądu prof. Klynasa, polegającego na
tem, że wprawdzie nie należy dać Niemcom
całego Śląska, jednakowoż winny one otrzy-
mać większą część okręgu przemysłowego. Po-
głąd ten nie jest stanowiskiem gabinetu; ró-
wnież pewna część wpływowych kół angi-
elskich jest zdania, że koniecznem jest przyzna-
nie Polsce tych części obszaru spornego, w któ-
rych Polacy uzyskali niewątpliwą większość.
Wyrazem tej opinii jest artykuł w „Daily Te-

legraph“, którego zdaniem Francja może li-
czyć w sprawie podziału Górnego Śląska na
poparcie swego stanowiska przez rząd an-
gielski.

Wycofanie wojsk angielskich z G. Śląska.

Sosnowiec. (Orient). Z powodu rozruchów
komunistycznych w Anglii wojska angielskie
zostały już wycofane z zagłębia Ruhry. W naj-
bliższych dniach spodziewane jest również wy-
cofanie wojsk angielskich z całego terenu G.
Śląska; miejsce ich zajmą oddziały wojsk fran-
cuskich.

Korzystny zwrot opinii władz włoskich.

Bytom. (Orient). Od chwili zawarcia tra-
ktatu handlowego między Polską a rządem
włoskim, daje się zauważyć znaczne przechy-
lenie opinii władz włoskich na stronę ludności
polskiej. Zwłaszcza w powiatach południowych
Włoch odnoszą się coraz przychylniej do lud-
ności polskiej i wobec ogólnego spokoju za-
mierzają wycofać połowę swych wojsk z G.
Śląska.

Nota niemiecka.

M. Warszawa. (Telefonem). Według donie-
szeń z Paryża, nota niemiecka, wręczona rzą-
dom sprzymierzonym, żądająca wcielenia do
Niemiec całego Górnego Śląska, zawiera 300
stron druku i podaje szereg kłamstw o rzeko-
nym terrorze i nadużyciach polskich.

Tajny układ angielsko-francuski.

Berlin. (Tel. wł.). „Vossische Zeitung“ do-
nosi na podstawie informacji, jak twierdzi z
autorytatywnej strony, odnośnie do wzmian-
ki poczynionej przez Brianda w ostatniej je-
go mowie w senacie, że w czasie między osta-
tnią konferencją londyńską a mową Brianda
w Izbie deputowanych, zawarty został między
Anglią a Francją tajny układ. W układzie
tym przyrzeka Anglia Francji wszelką konie-
czną pomoc przeciw Niemcom. W zamian za
te gwarancje, Francja zobowiązała się do po-
litycznego desinteressementu co do najważniej-
szych części Azji. Francja rezygnuje z wła-
snej polityki w Rosji i zapewnia państwu bry-
tyjskiemu pomoc zbrojną wraz z całą swą flotą
na wypadek konfliktu Anglii z jakimś pań-
stwem zamorskiem.

Układ ten oznacza ważny sukces polityki an-
gielskiej, która w ten sposób otrzymuje wol-
ną rękę w Azji i w Rosji.

AUTO-STAR 100 samochodów

Kraków, Sławkowska 32. Tel. 1500.

Adres telegraficzny „Autostar“.

Wszystkie samochody na pełnych obrotach gumowych. Gwarancja na przetrwanie 6 miesięcy.
Na składzie wszelkie przybory i części samochodowe.

ciężarowych 3—5 ton pierwszorze-
dnych fabryk, jak: „Benz“, „Gaggenau“,
„Herch“, „Opel“, „Vomag“ etc.
natychmiast ze składu w Krakowie do odbioru.

Dreszcze Lewiathana.

Kraków, 12 kwietnia.

(Th.) Anglia żywi się, karmi się, żyje — węglem. Ten „czarny brylant“ dał jej w ręce panowanie nad światem. Du-Bois-Reymond poczuł formalnie dreszcz, kiedy pomyślał o tej chwili, w której wydobyta będzie z podziemi w Glasgowie ostatnia bryła węgla. Wtedy to pono już będzie koniec świata. Może być. Ale to ma, według nie ściśle skontrolowanego obliczenia, nastąpić dopiero za jakich pięćset lat. Do tego czasu może już będzie odkryta w skarbcu natury inna siła motoryczna. Wyczerpanie węgla nie stanowi na wszelki wypadek bezpośredniego niebezpieczeństwa dla Wielkiej Brytanii. Natomiast zalanie kopalń jest bezpośredniem, niesłychanie groźnem niebezpieczeństwem...

Zdaje się, że strejkujący robotnicy angielscy pierwszy raz się chwycą tego strasznego środka walki. Pierwszy raz, zdaje się, zdecydowali się zagrozić samemu bytowi własnego swojego warsztatu pracy. Strejkujący robotnik angielski dotychczas tylko walczył i bronił się przeciw wyzyskowi kapitału. Teraz wypowiada on wojnę całemu państwu, więcej jeszcze, bo — całemu społeczeństwu. Nie dopuszcza do utrzymania kopalń w stanie zdolnym do użycia, a narażając je na doszczętne zniszczenie, robotnicy najwidoczniej wykonują na całym społeczeństwie akt zemsty szalonej, która ostatecznie i ich samych zatopi.

Objawem czego jest ta niebywała bezwzględność? Czy istotnie bolszewizowania?

Trudno w to wierzyć. Trzeba się przypatrywać robotnikowi angielskiemu, który jak pan i władca kroczy po świecie. On wie, że panuje nad światem. Przy wszystkich brakach, jakie mu niewątpliwie chwilowo dokuja, doprowadzając go do potężnego wybuchu gniewu, on jednak ma zbyt dużo do stracenia, ażeby miał zaryzykować wszystko, co posiada, a co na wszelki wypadek wywalczyć może mniej drastyczną, mniej zabójczą bronią, jak zniszczeniem źródła potęgi swojej i swojego państwa. Nie jest prawdopodobnem, ażeby robotnik angielski mógł być podatnym materiałem dla bolszewizmu. Takim materiałem był robotnik rosyjski, który nie miał nic do stracenia, a przez walkę mógł tylko zyskać, cokolwiekby w niej ostatecznie pozytywnie osiągnął. Jego standard of life był taki niski i marny, że się w żaden sposób już obniżyć nie dał. Dlatego mógł się porwać na okropnie ryzykowny eksperyment bolszewicki. Może jeszcze być materiałem podatnym dla bolszewickich eksperymentów robotnik niemiecki, rozczarowany i zniechęcony po straszliwej wojnie, która od zwycięstwa do zwycięstwa doprowadziła go do sromotnej klęski. Jeżeli ci, którzy go do wojny pchali, i winni są jego upadku moralnego i materialnego, jednak jeszcze nie wypuszczają cugli z ręki i dalej rządzą, to rozczarowanie może zrodzić rozpacz, a z niej wywodzi się bolszewizm. Ale angielski robotnik — jak — że on do bolszewizmu?

Bolszewizm nie tłumaczy niechęci bezwzględności, jaką wykazuje robotnik angielski. Chyba tylko gniew polityczny mógł go do niej skłonić. Lloyd George sam tę złość sprowokował. On, zdaje się, wywołał tę groźną katastrofę. Wojnę zapowiedział socjalizmowi. Do jakiejś krucjaty przeciw socjalizmowi wezwał społeczeństwo angielskie. Prawda — tylko bardzo słabe echo wtórowało temu nieopatrzonemu wezwaniu. Żadne z wielkich ugrupowań politycznych, którym on w chwili objęcia prawie dyktatorskiej władzy w Anglii przewodzi, nie stanęło za nim. Ani liberali, ani nawet konserwatyści. Ci mu wprost oświadczyli, że wcale w jego szczerość nie wierzą, a liczą się zupełnie realnie z możliwością użycia go przy pierwszej lepszej sposobności po drugiej stronie barykady. On jednak straszył Anglię widmem socjalizmu, który dąży do obalenia wszystkiego, co „przodkowie“ we wielu generacjach stworzyli i ustalali.

Jakto? To socjalizm jest czymś tak zupeł-

nie nowem, że aż można niem straszyć dorosłe dzieci? Czy on jest czymś nowem w Anglii? Wszak tam działali i pracowali i pisali prawie wszyscy teoretycy socjalizmu: Marx, Engels, Bernstein, Bakunin i cała piejada dli minorum gentium. Więc chyba socjalizm nie jest taką nagłą niespodzianką, z którą się nie liczone dotychczas.

A jednak — istotnie: socjalizm jest w Anglii czymś nowem. Angielski robotnik wyławał sobie tylko z ciasta socjalistycznego rodzynki co najsmaczniejsze do natychmiastowego spożycia. W teoryję socjalistyczną się nie wdawał, w światoburcze plany i zamiary socjalizmu może i nie wierzył — na wszelki wypadek się nimi nie zajmował. On się tylko zorganizował jako klasa, wywalczył sobie prawo strejku, stworzył sobie swoje „trade-unions“, które zdążył rozwinąć i zjednoczyć w potężną organizację „trades-union“. Wszystko tylko na tle ekonomicznem i w celach ekonomicznych. Do zagarnięcia władzy i przekształcenia porządku społecznego robotnik angielski nie dążył. Niezmiernie dziwnym i charakterystycznym dla angielskiego życia politycznego jest przecież fakt stosunkowej słabości klasy robotniczej na terenie parlamentarnym. Labour-party jest najmłodszą i najslabszą liczebnie partią w angielskiej Izbie gmin. A jednak to społeczeństwo ma większość robotniczą. Nawet znaczną większość.

To znaczy, że robotnicy dotychczas do objęcia władzy wcale nie dążyli i politycznie się nie zorganizowali. Teraz widocznie to się zmienia. A Lloyd George, którego wielkość z pewnością leży raczej w sztuce parlamentarnego rządzenia, aniżeli w dyplomacji, trzyma

rękę na tętnie swojego narodu i wyczuwa nadchodzące silne napięcie. Idzie nowa potęga, która jutro dojdzie do władzy i jego usunie. Z potęgą wczorajszą umiał się Lloyd George uporać. Izbę Lordów osłabił i pozbawił prawie wszelkiego wpływu na politykę kraju. I teraz pono zamierza resztki tej instytucji zniweczyć. To była potęga miniona. Teraz zaś on widzi przed sobą potęgę przyszłości, której nie chciałby dopuścić do mety.

Czy mu się to uda?

Na razie tylko rozpętał walkę, jakiej Anglia nie znała dotychczas. Stan oblężenia mobilizacja podczas pokoju ze strony rządu — zalanie kopalń i zagrożenie bytowi państwa ze strony strejkujących — to już jest bardzo zbliżone i podobne do rewolucji. To już znaczy, że potężna, solidna, zwarta, konserwatywna Anglia się trzęsie w swoich podstawach. To się odczuwa na całym kontynencie jakby złowrogi dreszcze Lewiathana.

Czy to Anglię zachwieje i ją osłabi?

Może w tej chwili, kiedy te słowa piszemy, już drut roznosi po całej kuli ziemskiej wiadomość o zażegnaniu strejku, o zawartej ugodzie. A może walka jeszcze uderze trwał. Ale to całe zdarzenie, samo dla siebie poważne, a nawet groźne, przecież pozostanie tylko jakimś niezwykle memento nietylko dla samej Anglii. Cały świat poczuje, że w podziemiach coś kipi i gotuje się, co lada chwila zalać może całą ludzką kulturę okropną lawą. Kto wie, czy się nie znajdujemy na początku jakiegoś strasznego wstrząśnienia, a niema ani myśli, ani ludzi, którzyby się zalewowi niby olbrzymia tama przeciwstawić mogli.

Dreszcze Lewiathana...

Gdańsk zostanie włączony do obszaru gospodarczego Polski.

Poznań. PAT. Wczoraj rano przybył tu przewodniczący delegacji polskiej w rokowaniach polsko-gdańskich, wiceminister byłej dzielnicy pruskiej Pluciński i udzielił dziennikarzom poznańskim wyjaśnień w sprawie rokowań polsko-gdańskich. Między innemi powiedział on, że na podstawie porozumienia, osiągniętego w podkomisy celnej, granica gospodarcza polsko-gdańska zostanie zniesiona i Gdańsk zostanie złączony w obszar gospodarczy Polski. Gdańsk zobowiązał się ponadto wprowadzić na swoim terytorjum te przepisy, jakie obowiązują w tej dziedzinie w Polsce. Naturalnie przewidziany jest dłuższy przeciąg czasu dla realizacji powyższych postanow-

wień, jednakże należy podkreślić, że co do zasad doszliśmy do porozumienia w tej sprawie właśnie, która wywoływała największe różnice zdań. Teraz chodzi tylko o uzgodnienie szczegółów. Dalej rokowania od dnia 11 do 16 bm. odbywać się będą w Gdańsku, przyczem obradować będą już wszystkie komisje, od 18 do 23 bm. rokowania będą znowu przeniesione do Warszawy. Do pesymizmu nie ma powodów, obie bowiem strony starają się rzeczowo traktować kwestję i rozwiązać dylematy. Układy mogą potrwać dosyć długo, gdyż materiały obrad jest obszerny, a trzeba go ze wszystkich stron przedyskutować.

Polska i Czechosłowacya wezmą udział w nowych sankcjach przeciw Niemcom.

Praga. PAT. Czeskie B. prasowe donosi z Berlina: „Lokalanzeiger“ donosi według telegraficznych doniesień z Paryża, że rząd francuski udzielił swoim postom i upelnomocnionym ministrom u rządów tych państw, które podpisały układ pokojowy z Niemcami instrukcyi, aby skonstatowały, jak dalece poszczególne państwa gotowe są wszelkimi siłami poprzeć przeprowadzenie traktatu wersalskiego po pierwszym maju, tudzież czy skłonne są wziąć udział w sankcjach przeciwko Niemcom, aby zmusić Niemcy do dotrzymania zobowiązań przez nich przyjętych. Po tej nieoficyjalnej akcji nastąpi w najbliższych dniach oficjalna nota francuskiego rządu, wysłana do rządów wszystkich zainteresowanych państw w tej sprawie. W Paryżu panuje przekonanie, że Czechosłowacya i Polska wezmą czynny udział w represaliach przeciwko Niemcom.

Simons zabiega o nawiązanie pertraktacy z Francją.

Paryż. PAT. „Matin“ ogłasza wywiad swojego

szwajcarskiego współpracownika z niemieckim ministrem spraw zagranicznych Dr. Simonsem w czasie pobytu swojego w Szwajcaryi. Z wywiadu tego widać, że Simons przekonawszy się, jaki odniosła skutek nota do Ameryki, usiłuje teraz nawiązać bezpośrednie rokowania z Francją. Mały nadzieję, zakończył wywiad Dr. Simons, że rząd francuski wejdzie z nami w pertraktacje, aby poznać naszą istotnie dobrą wolę i nie będzie wywierał nacisku zbrojnego, aby gnębić przeciwnika pokonanego.

Zurych. PAT. Niemiecki minister spraw zagranicznych Dr. Simons w czasie przejazdu z Lugano do Niemiec zatrzymał się w Bernie, gdzie złożył wizytę członkom rządu szwajcarskiego, między innemi szefowi departamentu politycznego. Oprócz spraw niemiecko-szwajcarskich omawiano także sprawy wielkiej polityki ogólnej. W kołach politycznych panuje przekonanie, że Dr. Simons stara się pozyskać Szwajcaryę dla nawiązania bezpośrednich pertraktacji z Francją.

wacyi, bądź Polski.

Przyszły poseł polski we Wiedniu.

M. Warszawa. (Telefonem). „Przegląd Włeczony“ dowiaduje się, że generalny komisarz Rzplitej w Gdańsku, p. Biesiadecki (b. delegat namiestnictwa w Krakowie) otrzyma wkrótce nominację na posła polskiego we Wiedniu. Następca p. Biesiadeckiego w Gdańsku ma zostać p. dr. Madejski, prezes delegacji polskiej w komisji rozdzielczej majątku niemieckiego w Gdańsku.

Granica na Śląsku Cieszyńskim nie ulegnie zmianie.

Praga. PAT. „Narodni Listy“ podają, jak twierdzą, z kompetentnego źródła, że konferencya ambasadorów, której przedłożono kwestję zmiany granicy w mieście Cieszynie, rozstrzygnęła w tym kierunku, iż granice na Śląsku Cieszyńskim nie mogą ulec żadnej zmianie. Wobec tego — powiadają dalej „Nar. Listy“ — bezpodstawne są pogłoski o zmianie granicy w mieście Cieszynie bądź na korzyść Czechosło-

ZIMMERMANN.

Kardynałny obowiązek.

Stosunek nasz do Palestyny w chwili obecnej może być bierny lub czynny. O ile w stosunku biernym trwa dotychczas większość żyd. społeczeństwa, o tyle stosunek czynny żyd. młodzieży wykazuje tak różne odcienie aktywizmu, iż godzi się poddać je choćby pobieżnie analizie.

Ograniczywszy nasze uwagi do żyd. młodzieży Małopolski możemy oświadczyć, że o ile młodzież skupiająca się w organizacjach robotniczych stała dotychczas na stanowisku wyczekującym, a często wprost negatywnym, o tyle dziś przejawia się w sferach poalesyonistycznych, po odpadnięciu ultraradykalnych elementów, żywa tendencja do wzięcia osobistego udziału w dziele odbudowy Palestyny. Młodzież natomiast ludowa, a więc młodzież rekrutująca się ze sfer tzw. średniej burżuazji, przeszła bezpośrednio po San Remo z entuzjazmem i z podziwu godną konsekwencją od słów do czynu, torując sobie wbrew wszelkim trudnym i materialnym przeszkodom drogę do Palestyny. Z pośród młodzieży ludowej wyszły pierwsze kadry chaluców, a ta część, która w trwałym przygotowaniu do produktywnych prac w Palestynie — pozostaje jeszcze w golusie, staje również na każde zawołanie do wszelkiej akcji, mającej odbudowę narodowej siedziby w Palestynie na celu. Jedynie młodzież akademicka, ów kwiat żyd. społeczeństwa, reagujący dotychczas najintensywniej na wszelkie przejawy życia żyd., zachowuje w chwili obecnej najgłębszego przeobrażenia się istoty i duszy żyd., dziwną neutralność.

Badając poszczególne objawy tej neutralności, dochodzimy do wniosku, że zachowanie się większości akademików żyd. w stosunku do Palestyny i wiążących się z Palestyną problemów, nie znajduje uzasadnienia w charakterze jednostek, lecz w nastroju ogółu. Nie ten lub ów akademik obojętnie odnosi się do pytania, w jaki sposób i na jakich zasadach budować się będzie kulturalno-polityczne życie w Palestynie, a we wtórnym oddziaływaniu i w golusie, ale większość akademików żyd. przechodzi świadomie obok tego pytania z tą obojętnością, która tylko na pierwszy rzut oka wydać się może lekceważeniem, gruboskórnością, lub też niedostrzeganiem przedmiotów znajdujących się poza własnym polem widzenia. W istocie mamy przed sobą zjawisko głębsze, wyprowadzające się nie z zasady „Wein, Weib und Gesang”, lecz z właściwości golusowego charakteru.

Wielu przyjaciół młodzieży, dla których to stanowisko żyd. akademików bolesniejszym jest niż otwarcie wrogi stosunek asymilantów z pod znaku „Zagwi”, znajduje przyczynę owego wyłączenia się poza nawias żyd. życia w powojennych warunkach wegetowania. Wyczerpana fizycznie straciwszy kilka lat studiów, zdążająca do „odrobienia” tej straty w warunkach pod każdym względem uciążliwych, z niewesołą perspektywą w odniesieniu się do materialnej strony swego przyszłego zawodu, zatraciła młodzież zdolność reagowania na podniety, nie wychodząc z ośrodka własnej osobowości i własnych interesów. W pewnej zaś mierze i wojna, ze swym pokojem wersalskim, odpowiadającym moralnemu poziomowi wojennych wydarzeń, jako epilogiem, zbyt plastycznie ujawniła bankructwo różnorodnych a różnorodnych hasel, powodując równocześnie odsunięcie się młodzieży od wszelkich „izmów” i „prawd” gubiących swą istotną treść w powodzi frazesów, komunalów, manifestów i deklaracji.

Otóż ta dyagnoza stawiana przez przyjaciół młodzieży jest tak ogólnie postawiona, że może uchodzić za trafną. Zdaje nam się jednak, że z wyniesionych wyżej przyczyn podkreślić należałoby te, które mają szczególny związek z psychiką małopolskiej masy żyd. U większości Żydów małopolskich po wyłączeniu drobnej części ortodoksów i narodowo uświadomionych grup, wszelkie dątki na cele palestyńskie jest ofiarą nie serca lecz reki. W tej ofierze, tak jak w modlitwie przemycanej między pogawędką lub interesem, niema nie osobliwego. Tu daniina nie sięga nie tylko do głębin duszy i kieszeni, ale żywo przypomina niszczanie żyta na podmiejskiej rogatce. Małopolska masa żyd. wydała i wydaje wiele jednostek-idealistów, lecz sama na wskroś jest smaterializowana. Materializm masy żyd. ma swe uzasadnienie we względności i znikomości posiadanych dóbr. Pierwsza bowiem ruchawka antysemita, pierwszy pogrom w niwecz obracają oszczędności i dorobek pracy pokoleń. Stąd też każdy, czysto per las et nefas, dąży do szybkiego wzbogacenia się, wychodząc z założenia, iż czas to nie tylko pieniądź ale i życie. Opanowany gorączką posiadania niema żyd czasu ani zrozumienia dla spraw wy-

rodzących poza okrag własnych w najlepszym wypadku lokalnych interesów.

Nie dziwny się temu wcale. Społeczeństwo żyd. jest w większości swej narodowo nieświadomione, politycznie niedojrzałe, a moralnie trwa nadal w niewoli niemocy ducha. Rany, które zadaje dyaspora, nie goją się prędko. A i syonizm, zaabsorbowany dotychczas walką o zewnętrzne sukcesy, zbyt mało troszczył się o rozkład, dokonywujący się na wewnątrz żyd. społeczności. Być może, że wyciszywszy nareszcie granice posiadania zajmnie się obecnie utrwalaaniem tych granic, sypiąc okopy i po ich wewnętrznej stronie. Zastanawiając się jednak nad tymi, którzy w pierwszej linii powołani są do kierownictwa w czekającej nas w tym kierunku pracy, nie możemy się oprzeć wrażeniu, że i nasi małopolscy akademicy zarazili się tą gorączką dorabiania się, jeżeli nie majątku — to przynajmniej stanowiska. Ta zachłanność uczenia się nie dla wiedzy, lecz dla dyplomu, ta gonitwa po wykładach i laboratorjach, to przedwczesne kokietowanie się z chęcią szybkiego a lekkiego dorobienia się milionów, to wszystko składa się na owo desinteressement w sprawach żyd. życia. Tem się też tłumaczy ta tradycyjna nieobecność żyd. młodzieży akademickiej nie tylko w słowarzyszeniach, na zebraniach i wieczorkach, ale jej całkowite uchylanie się od akcji dla Keren Haje-sod, względnie obowiązków współpracy na polu dążeń do narodowego renesansu.

Jakkolwiek nie uzurpujemy sobie praw sędziego, niemniej uważamy, że ta neutralność naszych akademików w chwili obecnej jest niedopuszczalną, niewłaściwą i powiedzmy to otwarcie — karygodną. O losie bowiem na ogół w społeczeństwach politycznie i narodowo nieświadomionych przodownictwo ducha dźwierży młodzieży, to tem bardziej odnosi się to do nas społeczeństwa żyd., którego trwanie i rozwój sumą zdają się być historycznych cudów i cudownych historii. W społeczeństwie żyd. młodzież długo jeszcze będzie nie tylko przyszłością narodu, lecz i jego najaktywniej i najintensywniej bół i radość narodowego życia przetrwawiająca teraźniejszością. U nas długo jeszcze akademik będzie wodzem, a student oficerem narodu. Obywatel zaś, mieszczuch, kupiec lub inny zawodowy filister pozostana tem, czem ich akademik lub student uczynią. Będą ciężko zbrojnymi centuriami, którym młodzież, swymi uskrzydłonymi szeregami — velites — otworze drogę do zwycięstwa. Wprawdzie naród żyd. posiada już dziś poza swymi nieposzonymi opiekunami także i autoritarnych wodzów i wytrawnych polityków, atoli najwłaściwszą politykę, bo politykę czynnego wyzwolenia — zapoczątkowali Bilużycy a kontynuują — Chalucim, a Chalucim, których szeregi znakomici wykazują procent — akademików. Nie możemy się w tej chwili zastanawiać nad tem, czy słusznym i pożądanym byłoby porzucenie studiów celem natychmiastowego przesiedlenia się do Palestyny, sądzimy atoli, że w całości uzasadnionym

Kongres zwołany!

Według oznajmienia egzekutywy uprawniającej do wzięcia udziału w wyborach jedynie te szkole, które zostaną wpłacone w Londynie najpóźniej do 1. czerwca 1921 r.

Wszystkie Komitety lokalne i grupy miejscowe muszą przelo w najbliższych tygodniach zwracać najbaczniejszą uwagę na akcję szkółową.

Komitet Centralny w Warszawie wyznaczył szczególnie 25, 26, 27 i 28 b. m. (Chol-Hamod Pesach) jako

„Tydzień szkła i daniny progresywnej”.

Niechaj każdy syonista pozyska przynajmniej pięciu nowych szkółkowców!

Przez to wzmocnimy stanowisko naszej krajowej organizacji na najbliższym kongresie w sierpniu b. r.

Za

Komitet Centralny Organizacji Syońskiej,
Oddział dla zach. Małopolski i Śląska

Dr. O. Thon mp.

Najbliższy kongres syoński we Wiedniu.

L. Wiedeń. (Telefonem). Dwunasty kongres wszechświatowej organizacji syońskiej odbędzie się w sierpniu najprawdopodobniej w Wiedniu.

Żadnej dyskusji lub analizie nie podlegającym jest postulat współpracy w golusie celem jak najszybszego urzeczywistnienia idei syońskiej w Palestynie. W chwili bowiem obecnej nie tylko potrzeba młodzieży mierzącej siły na zamiary, potrzeba entuzjazmu, któryby wyrwał z inercji masę, a rozpaliwszy jej serce zapłodnił ją świętym ogniem ofiarności i aktywizmu, ale bolesny brak odczuwamy inteligencji, któraby idąc w lud, szerzyła w nim rozumienie dla roli, jaką w każdej dziedzinie pracy przedstawiłaby organizacja i skoczącywające działanie.

Największym narodowym nieszczęściem Żydów w obecnej chwili jest nie brak — pieniędzy, lecz brak tak zwanej — narodowej opinii. Tej opinii, która w innych społeczeństwach przez nastroj lub nacisk urabiany względnie wywierany dziennikami, miliardy wydobywa z najszczelniej zaplętych kies na cele narodowe. Otóż tę atmosferę moralnego przymusu wytworzyć, ten nastrój w ulicy żyd. wskrzesić to jest dziś prymitywnym lecz kardynałnym obowiązkiem młodzieży bez różnicy zawodu i stanu. Kto się od tego obowiązku uchyla, ten już nie maruderem ale dezertierem jest sprawy żydowskiej.

Odpowiedź Churchilla na żądania Arabów. Tekst urzędowy.

Londyn. (ZBS.) Rząd ogłosił oświadczenie złożone przez min. Churchilla delegacji arabskiej w odpowiedzi na wręczony przez nią memoriał, w którym żądała usunięcia zasady żydowskiej siedziby narodowej i ustanowienia narodowego (arabskiego) rządu palestyńskiego. Memoriał zawiera jeszcze postulaty, jak zastanowienie imigracji żydowskiej do Palestyny, anulowanie urzędów i ustaw wydanych przez administrację brytyjską oraz zjednoczenie Palestyny z państwem Hedżasu i Mezopotamii.

Treść oświadczenia Churchilla jest następująca:

„Odbudowa żydowskiej siedziby narodowej jest faktem, postanowionym definitywnie przez mocarstwa sprzymierzone dzięki zwycięskiemu epilogowi wojny. Rozpróśnieni po całym świecie Żydzi muszą osiąść centrum narodowe w Palestynie, z którą związani byli najściślej przez 3000 lat. (Według „Times” Churchill mówił w tem miejscu w sposób następujący: „Jest sprawą słuszną, której sprawiedliwość jasną jest jak słońce, że i Żydzi rozpróśnieni i rozbici muszą osiąść w świecie jakieś centrum narodowe, jakąś siedzibę narodową, w której mogliby się zjednoczyć. A w

jakim innym kraju mogliby tego dokonać, jak nie właśnie w Palestynie, z którą łączą ich serdeczny i głęboki związek 3000 lat?” — Red.). Nie Arabowie, lecz żołnierze brytyjscy liczne składając ofiary, wygnali Turków. Siedziba narodowa dla Żydów nie oznacza bynajmniej, że Palestyna przestaje tem samem być siedzibą narodową dla Arabów, ani ustanowienia rządu żydowskiego. Dotychczasowymi działaniami swymi Żydzi przemienili pustynię w kwitnące farmy, a napływ kapitału żydowskiego do kraju oznacza rozwój ogólnego dobrobytu w Palestynie.

ODPOWIEDŹ HERBERTA SAMUELA.

Do delegacji arabskiej przemówił też sir Herbert Samuel, którego oświadczenie brzmiało według biura Reutera, następująco:

„Gdybym był zdania, że obawy, jakie wyraził się w waszym memoriale, przelozonym sekretarzowi stanu są uzasadnione, uważałbym sytuację za bardzo poważną. Jestem jednak stanowczo przekonany, że obawy te są ponne o czem świadczą będą fakty. Skoro na skutek doświadczeń i faktów przekonacie się, że jesteście w błędzie, wówczas, jak sądzę, uda się polityce mojej stworzyć dobre współzycie między trzema odłamami ludności palestyńskiej”.

Desinteressement Francji co do Transjordanii.

Jerozolima. (Kor. syon.). Naczelny komisarz francuski w Syrii i Libanie de Caix oświadczył publicznie do palestyńskiej części Transjordanii, obszaru Adschlu od Salt i Keerak, że Francja ogłosiła swoje desinteressement co do tych terytoriów, które podlegają w zupełności angielskiej sferze wpływów. Anglia może według swego uznania rządzić w tych krajach. Francja jednakowoż jako członek Ligi narodów może każdej chwili założyć protest. Obecnie mogłaby Francja co najwyżej zwrócić uwagę aby zaplanował tam większy porządek.

Koniec bezrobocia w Palestynie.

Jerozolima. (Kor. syon.). Bezrobocie w Palestynie ustalo. Nie ma już prawie żadnych bezrobotnych. Tak w miastach jak i w koleniach wszyscy robotnicy mają zajęcia. Ostatnio jeszcze 1. Adar zarejestrowano jako bezrobotnych w Jaffie 200 robotników, w Haifie 100, w Jerozolimie i Tyberjady po 50.

Sokołowie na zgromadzeniu robotników w Palestynie.

Jerozolima. (ZBK.). W Jaffie odbyło się dnia 7. kwietnia zgromadzenie wszystkich mężów zaufania robotników palestyńskich, na którym był obecny Nahum Sokolow. Delegaci robotników domagali się wzmocnienia imigracji i zniesienia certyfikatów dla imigrantów.

Kredyty rządowe dla robotników palestyńskich.

Jerozolima. (Kor. syon.). Rząd palestyński wyznaczył dla rolników pierwszą ratę pożyczek w sumie 145 tys. funtów egipskich. Administracja angielska wyznaczyła dla tego samego celu 175.000 funtów, razem więc 320 tys. funtów.

Oficjalne przyjęcie delegacji syońskiej przez burmistrza Nowego Jorku.

Nowy Jork. (ZBK.). Miasto Nowy Jork zgłosiło delegacji syońskiej oficjalne serdeczne przyjęcie. Pod przewodnictwem burmistrza Nowego Jorku Mr. Hylana i byłego generalnego prokuratora Mr. Wickershama odbył się w hali miasta specjalne przyjęcie delegacji. Tysiące Żydów i nie-Żydów, którzy nie zdolali się pomieścić w salach miejskich udekorowanych choragwiami żydowskimi, zapelnily okoliczny park. Prasa angielska Nowego Jorku poświęca przyjazdowi delegacji długie artykuły. Na powitanie odpowiedział prof. Weizman w imieniu własnym i innych członków delegacji.

Zadania syońskiej delegacji w Ameryce.

Londyn. Sprawozdawca żyd. biura korespondencyjnego odbył z Usyszkinem dłuższy wywiad w sprawie wyjazdu syon. delegacji do Ameryki, tejże programu, celów i zadań.

Zdaniem Usyszkina cel delegacji jest następujący: Różnice poglądów „amerykańskiego żydostwa i europejskiego są znane. Zadaniem delegacji będzie przedyskutowanie całego kompleksu kwestii związanych z najżywniejszymi problemami syonizmu celem znalezienia wspólnej platformy pracy. Chodzi o to, by wszechświatowy kongres syonistyczny nie stanął przed chaosem myśli i zagadnień, podobnie jak to miało miejsce na ostatniej konferencji w Londynie. Delegacja ma za zadanie przedstawienie Żydom Ameryki faktycznego położenia, w jakim się znajduje dziś Palestyna i równocześnie uzmysłowić żydostwu amerykańskiemu rolę, jaką nań nakłada imperatyw obecnej historycznej chwili.

Stoi przed następującymi głównymi zagad-

Organizacja akademików żydowskich w Rumunii.

Sfarcia studentów żydowskich z rumuńskimi w Czerniowcach.

Bukareszt. W dniach 19—22 marca obradował tu kongres akademików żydowskich wszystkich uniwersytetów wielkiej Rumunii. 2.943 studentów wysłało delegatów, celem stworzenia organizacji obejmującej wszystkich akademików żydowskich bez różnicy partii, która miałaby za zadanie polepszyć socjalne i ekonomiczne położenie studentów żydowskich, jakoteż stworzyć wspólne możliwości pracy dla renesansu narodu żydowskiego. Kongres powitali: nadrabim dr. Niemiror, w imieniu federacji syońskiej wielkiej Rumunii adw. Weissman oraz pos. dr. Plotiner. Kongres uchwalił założyć centralną organizację studentów żydowskich państwa rumuńskiego z siedzibą w Bukareszcie. Organizacja ta opiera się na zasadzie kooperatywy i samopomocy, domaga-

Języki w Palestynie.

Jerozolima. (Kor. syon.). W myśl uchwały rządu palestyńskiego mają w przyszłości język hebrajski i arabski w interesie ludności w oficjalnym ruchu zająć pierwsze miejsce przed angielskim.

Flaga palestyńska.

Jerozolima. Dzienniki arabskie donoszą, że przy gotowaniu się wydanie zarządzenia o własnej flagie palestyńskiej. Barwy flagi jeszcze nie zostały oznaczone.

Zandarmerya żyd. w Palestynie.

Jerozolima. Kor. syon.). Rząd palestyński wydał rozporządzenie zaopatrzenia szomrów w broń palną i amunicję. Rząd palestyński uznaje oficjalnie szomrów krajową zandarmeryą.

Szczegółowy rozbiór okrętu „Hechaluc”.

Londyn. Z Jerozolimy donoszą o szczegółach rozbięcia jedyne żydowskiego okrętu „Hechaluc”. Okręt przybył z Port-Said i zarzucił kotwicę na skalistym miejscu obok Jaffy. Około godziny 10 przedpołudniem przy silnie wzburzonym morzu nadeszła olbrzymia fala, która okręt zepchnęła na rafy. Komendant portu jaffskiego sygnalizował okrętom na morzu się znajdującym, by pospieszyły z pomocą. Okręt niemiecki niedaleko jadący sygnalizował: nie! Natomiast angielski okręt „Trentino” pospieszył z pomocą i wyratował załogę „Hechalucu” składającą się w tej chwili z 2 Żydów i 4 mahometan.

Wiadomość o rozbięciu okrętu wywarła w Palestynie bardzo przygnębiające wrażenie.

nieniami aktualnymi: 1) inicjatywa prywatna czy uspołecznienie pracy, 2) czy kierować ma pracą odbudowy Palestyny wszechświatowa organizacja syonistyczna, czy pojedyncze organizacje krajowe, 3) wreszcie jakim ma być stanowisko wszechświatowej organizacji do problemu wychowania i szkolnictwa w samym jizrubie?

Usyszkin sądzi, że prywatna inicjatywa nie wyklucza uspołecznienia pracy, wzgl. że muszą się one wzajemnie uzupełnić i uzgodnić. Kierownictwo pracy spoczęć ma na pojedynczych, samorządowych organizacjach krajowych pod kontrolą organizacji światowej. Zagadnienie trzecie nie mniej ważne zmusza światową organizację do wytrwania na zajmowanym stanowisku. Syonistyczna organizacja musi wywierać wpływ na pracę wychowawczą i szkolnictwo w Palestynie, w przeciwnym wypadku traci znaczenie, co równocześnie nie przeszkadza do stopniowego przyzwyczajania Żydów jizrubu do częściowego ponoszenia odpowiednich kosztów.

Usyszkin spodziewa się, że prace delegacji uwieńczone zostaną pomyślnym wynikiem.

Prof. Einstein a studenci żydowscy w Niemczech.

Berlin. Przed wyjazdem do Ameryki odwiedziła prof. Einsteina delegacja tutejszego związku studentów żydowskich ze wschodu, która poinformowała prof. Einsteina o położeniu studentów żydowskich w Niemczech a w szczególności w Berlinie. Prof. Einstein przyrzekł delegacji, że wystara się w amerykańskich kołach żydowskich o udzielenie pomocy materialnej dla studentów żydowskich ze Wschodu.

się będzie od rządu zrównania z wszystkimi innymi organizacjami studenckimi i udzieleniu pomocy rządowej.

Sprawy kultury zostały odłożone na najbliższy kongres.

Czerniowce. Na 28. marca zwołali słuchacze żydowscy tutejszego uniwersytetu zgromadzenie celem wysłuchania sprawozdania o kongresie w Bukareszcie. Zgromadzenie otwarte zostało w języku hebrajskim w obecności prorektora i obu dziekanów. W chwili, gdy referent rozpoczął swe przemówienie, wpadli studenci rumuńscy do sali, chcąc przeszkodzić dalszym obradom. Obie strony wydelegowały po trzech zastępców do rektora, gdzie studenci rumuńscy zażądali, ażeby zgromadzenie obradowało w języku niemieckim (!) oraz by nie omawiano uchwał kongresu studentów rumuńskich w Klausenburgu. Kongres ten uchwalił był tamtego roku nie przyjmować Żydów do rumuńskich związków studenckich. Ostatni kongres studentów żydowskich w Bu-

reszcie zaprotestował przeciwko tej uchwale, powziętej w związku ze sprawą obeszania kongresu międzynarodowej Ligi studentów w Strassburgu.

Gdy na żądanie studentów rumuńskich zgromadzenie musiano zamknąć, studenci żyd. napadnięci i obici zostali przez Rumunów, uzbrojonych w pałki i laski. Także słuchaczkę żydowską została zaatakowana. Próba wtargnięcia do menzy żydowskiej została udaremniiona. Rumuni urządzili burzliwe demonstracje przed redakcjami pism wychodzących w języku niemieckim.

Zajścia powyższe rzucają jaskrawe światło na położenie Żydów w Rumunii wogóle, a 900 studentów żydowskich w szczególności.

Ekstrawagacja komunistów.

Warszawa. (Tel. wł.). Otrzymano tu wiadomość, że komisariat dla spraw żydowskich w Moskwie domagał się, aby rząd sowiecki zabronił Żydom wykonywania obrzędu obżezania, gdyż jest to główna podstawa, na której opiera się odrębność żydostwa.

Sprawę rozpatrywała konferencja delegatów sowieckich, na której delegaci muzułmańscy wystąpili ostro przeciw temu projektowi. Z tej przyczyny komisariat sowiecki dla spraw żydowskich zrezygnował z swego poprzedniego planu.

Odezwa powstańców ukraińskich do Żydów.

Główny komitet powstańców na Wołyniu i Podolu, wydał bardzo gorącą odezwę do Żydów ukraińskich i rosyjskich, w której nawołuje ich do wspólnej walki z bolszewikami. Odezwa kończy się w ten sposób: „Niech żyje niepodległa demokratyczna Ukraina! Niech żyje w niej europejska Palestyna! Niech żyją w pokoju i zgodzie narody ukraiński i żydowski!”

„Swoboda” omawiając tę odezwę we wstępnym artykule redakcyjnym, nazywa ją dokumentem historycznym. W odezwie tej — pisze „Swoboda” — niema ani zarzutów ani oskarżeń. Komitet powstańców zwraca się do Żydów, jako do współobywateli i wzywa ich do walki o wyzwolenie wspólnej ojczyzny. Komitet stwierdza, że Żydzi stanowią obecnie żywioł cierpiący, że tysiące nieuczestnych obywateli żydowskich padło ofiarą katów bolszewickich, że cała ludność żydowska ginie w piekle bolszewickim.

Odezwa ta ma ogromne znaczenie. Kładzie ona kres tym tak bardzo, niestety, rozpowszechnionym legendom i twierdzeniom, jakoby komunizm rosyjski był dziełem jakichś tajnych organizacji syonistycznych, które z góry opracowały „plan uciemnienia światowego”. Komitet powstańców stwierdza, że bolszewizm gnębi żydostwo bardziej od plag egipskich.”

Polska delegacja pokojowa w Rydze o stosunkach polsko-żydowskich.

Warszawa. (B. P. O. S.). „Najer Haint” podaje za ryskim żydowskim „Dos Folk” 31. ub. m., że polska delegacja pokojowa wydała w Rydze bankiet na cześć prasy lotewskiej.

„W bankiecie wzięli udział przedstawiciele wszystkich prawie pism ryskich. Przewodniczył prezes polskiej delegacji pokojowej p. Dąbski.

W imieniu — „Dos Folk” — przemawiał p. Szymon Herbach, który wskazał na to, że w morzu krwi, które w ciągu 8 lat spłynęło na froncie polsko-rosyjskim, mieści się równie wielka fala krwi żydowskiej.

Naród żydowski uzyskał odpowiednią kompensatę. Wersal i San-Remo, gdzie proklamowano erę odbudowy Palestyny, stanowią najlepsze rozwiązanie, jakie ludzkość mogła zastosować do istniejącej od tysięcy lat i skomplikowanej kwestii żydowskiej. Żydostwo spodziewa się, że również Polska, gdzie znajduje się znaczna część żydostwa wszechświatowego, stanie na zdrowym lojalnym gruncie w traktowaniu spraw, dotyczących żydostwa polskiego.

W imieniu prasy polskiej zabrał w odpowiedzi głos dyrektor wydziału do spraw wschodnich przy polskim Ministerstwie spraw zagranicznych. p. Kolbe, który wywodził m. in., że główna przyczyna istnienia złych stosunków pomiędzy ludami a starym narodem żydowskim tkwi w tem, że żydostwo nie posiada własnego terytorium i wszędzie stanowi

element obcy. Obecnie jednak, kiedy ideał syonizmu został urzeczywistniony, niema powodów, które mogłyby przeszkodzić nawiązaniu normalnych stosunków między żydostwem a pozostałymi narodami.

Pod koniec bankietu przemawiał p. Dąbski, który zaznaczył, że Polska jest krajem, w którym nie są czynione różnice pomiędzy narodowościami, mieszkającymi na jego ziemiach, i że, jeżeli można wskazać na pewne smutne zjawiska, to należą one do tego rzędu wypadków, które zwykle zachodzą w chwilach przemianowych.

Lecz jest rzeczą zrozumiałą, że w przyszłości, kiedy Polska będzie miała możność żyć w atmosferze spokojnej pracy twórczej, to wszelkie te przeszkody i trudności znikną same przez się.

Bankiet wywarł na obecnych dodatnie wrażenie.

Morgentau-Paderewski.

Nowy Jork. Tygodnik żydowski „Der Amerikaner”, umieścił dłuższy artykuł, w którym po omówieniu działalności Paderewskiego jako reakcyonisty i antysemitę, pisze m. in.:

„Żydzi całego świata są interesowani w tem, by stosunki między Polakami a Żydami były przyjazne i by w tym celu obecnie przemilczeć sprawy, które kolidują z enuncyacjami przywódców polskich, że starają się doprowadzić do zgody między oboma odłami ludności. Nie miałoby też może celu postawić pod przegierz przewinień Paderewskiego przeciw Żydom i raczej należy to zostawić w spokoju. Lecz co innego przemilczanie, a zgoda już co innego czynić to, co obecnie czyni Morgentau: bić czołem przed Paderewskim. Pan Morgentau jest członkiem komitetu, aranżującego bankiet na cześć Paderewskiego. Enuncyacja p. Morgentaua była przepojona niezwykle czcią i uwielbieniem Paderewskiego tak, że uprawnia do przypuszczenia, iż Morgentau jest nie tylko członkiem komitetu dla uczczenia Paderewskiego, lecz że jest inicjatorem całej imprezy. Nasuwa się tedy pytanie, w jakim celu czyni to p. Morgentau i czym interesom chce służyć, czyniąc to? Gdyby Paderewski był jeszcze premierem Polski a Wilson prezydentem Stanów Zjedn., możnaby ostatecznie działalności tej nie odmówić aprobaty. Paderewski nie reprezentuje obecnie politycznego sentymentu, panującego obecnie w Polsce. Robić reklamę Paderewskiemu, znaczy służyć jego osobistym interesom. Zachodzi tedy kwestya, czy Morgentau wprzął się w ten rydwan jako człowiek prywatny, czy też jako „dobry przyjaciel byłego premiera, czy jako dyplomata, czy jako Żyd”.

Morgentau musi mieć skórę jak podeszwa, jeśli uważa się za osobistego przyjaciela Paderewskiego po tych wszystkich obrzydliwych atakach, które prasa Paderewskiego wymierzyła przeciw osobie Morgentaua w czasie jego ostatniej pamieci usiłowań zbadania pogromów w Polsce. Jako dyplomata niema Morgentau prawa ogłaszać deklaracje dotyczące Paderewskiego, ponieważ popieranie tak reakcyjnego polityka, jakim jest Paderewski, którego całe swe znaczenie polityczne opiera na tak antysemickiej partyi, jak narodowa demokracja, i który popiera imperialistyczne ambicje, niezgodne z interesem pokoju, stanowiącego warunek Ameryki.

Nie będziemy tedy zaskoczeni, dowiadując się, że przez swe działanie ma Morgentau na myśli interesy Żydów. Należy bowiem do tej klasy ludzi, którzy ciągle szukają sposobności „wzmocnienia” narodu żydowskiego swą nieproszoną działalnością. Jeśli tak, to czas już, by p. Morgentau wiedział, że amerykańscy Żydzi nie pozwalają zastępować się przez nieprzyjaciół Ameryki. Żydzi Ameryki nie tylko nie są zadowoleni z czolobitności dla Paderewskiego, bo jego działalność jest solą sypaną na zadane Żydom w Polsce przez politykę Paderewskiego i przez jego prasę.

Zywność amerykańska

Tow. Food Export Corporation of America, New York III East 14-th Street

zawiadamia, że za pośrednictwem Polsk. Udz. Agencji Celnej w Warszawie, Mokotowska 12. nadeszły pierwsze trzy transporty żywności dla Polski.

Wszelkie informacje udziela: P. U. A. Celna, Warszawa, Mokotowska 12.

Przegląd polityczny.

Lansing o samostanowieniu narodów i o mandatach.

„Timesy” ogłaszają w dalszym ciągu wyjątki z książki Lansinga o kongresie pokojowym w Paryżu. (W numerze wczorajszym naszego pisma ogłosiliśmy z książki tej charakterystykę Lloyda George’a). O prawie samostanowienia narodów pisze Lansing:

„Samostanowienie jako teoria jest tak samo słuszne, jak frazes o zgodzie poddanych. Im więcej się zastanawiam nad oświadczeniem prezydenta Wilsona w sprawie samostanowienia, tem niebezpieczniejsem wydaje mi się, podobne myśli wpajać w świadomość niektórych ras. Prawo to stanie się podstawą niemożliwych żądań na kongresie pokojowym i spowoduje zamieszanie w niektórych krajach. Jaki on wpływ wywrze na Irlandczyków, Indyan, Egipcyan i nacjonalistów południowej Afryki? Czyż nie będzie ono szerzyć niezadowolonych, anarchię i bunt? Czyż nie będą się na nie powoływać Mahometanie w Syrii i Palestynie, a możliwe także i Marokańczycy? Jak można je uzgodnić ze syonizmem, do którego się przyznał prezydent? Frazes ten jest całkiem po prostu naładowany dynamitem. Obudzi on nadzieje, które nigdy nie będą mogły być urzeczywistnione. Obawiam się, że kosztować on będzie życie tysięcy istot ludzkich. W końcu idea ta będzie musiała zostać zdyskredytowana. Zostanie ona nazwaną snem idealisty, który dopiero za późno przejrzał niebezpieczeństwo. Jakie nieszczęście, że pytanie to dopiero wogóle zostało postawione. Wiele cierpień po niem nastąpi?”

Lansing pisze w dalszym ciągu w swojej książce: „W traktacie wersalskim została zasada samostanowienia pominięta, gdyż granice niemieckie tak nakreślono, iż rządy nad milionami Niemców oddano Polsce i Czechosłowacy i ponieważ port Klaucza oraz kontrolę nad życiem gospodarczym prowincyi Szantung powierzono cesarstwu Japonii. Traktatem w St. Germain przydzielono austriacki Tyrol wbrew wyraźnej woli całej ludności — królestwu włoskiemu. W obu traktatach, w wersalskim i St. Germain, odebrano Austrii prawo zawarcia unii politycznej z Niemcami. Nie można sobie wyobrazić większego pogwałcenia uznanej zasady samostanowienia, jak zakaz ten, który wydano mimo, że ludność austriacka oświadczyła się jednomyślnie za połączeniem. Stwierdzam, że prezydent czynami swymi dowiódł, że samostanowienie było tylko pustym frazesem”.

O mandatach wyraża się były amerykański sekretarz stanu następująco: „Wydało mi się bardzo nierozważnem, iż prezydent przedłożył plan, według którego Stany Zjednoczone miały brać udział w tej akcji, gdyż przez to byłibyśmy wmieszani w spory polityczne całego świata. Dla Stanów Zjednoczonych było rzeczą niemożliwą stać się opiekunem jednego z narodów bliskiego Wschodu, które ogłosiły pretensje do niepodległości. A przyjęcie takiego protektoratu uważał Prezydent za obowiązek St. Zjednoczonych”. (Chodzi tu o Armenię. Red. „N. Dz.”).

Sowieckie misye handlowe propagują komunizm.

„Matin” donosi z Londynu: Opublikowano tu dzisiaj (5 kwietnia) tekst poleceń wysłanych z Moskwy do delegacji handlowych z

granicy. Dokument ten świadczy, jak sowieci wywiązują się z zobowiązań danych Wielkiej Brytanii powstrzymania się od wszelkiej agitacji zagranicą. Oto najważniejsze zlecenia:

1) Nie zapominać, że stosunki handlowe powinny zawsze służyć interesom propagandy komunistycznej.

2) Delegaci winni mieszkać w najelegantszych hotelach, wydawać wspaniałe obiady i nigdy nie zapominać, że uznanie sowieców rosyjskich zależy głównie od kapitalistów.

3) Ze wszech sił organizować partyę komunistyczną.

4) Szerzyć ideę, że wszystkie organizacje przemysłowe i gospodarcze powinny się znaleźć w rękach robotniczych.

5) Starać się zakupić prasę.

6) Agitować wśród byłych żołnierzy, zachęcać ich do niezwracania broni.

Lenin i dziennikarze amerykańscy.

Z Rosji sowieckiej donoszą, że Lenin przyjął dziennikarzy amerykańskich, którzy przyjechali do Moskwy, oświadczywszy im, co następuje: „Przyjechaliście w pogoni za sensacją, której laknie cała prasa burżuazyjna; nie dostarczymy wam odpowiedniego materiału. Możecie zakomunikować waszym dziennikom, że głodny proletaryat rosyjski spokojnie oczekuje chwili, kiedy burżuazja światowa przegryzie sobie wzajemnie gardła. Wtedy II-cia międzynarodówka będzie wiedziała, co jej czynić należy i to będzie największa i ostatnia sensacja”.

NADESLANE.

Za rubrykę tę redakcyja nie odpowiada.

Adw. Dr. Jakób Mehrer

przeniósł kancelaryę do Lwowa

i prowadzi ją wspólnie z Adw. Drem Jakóbem Reichem przy ul. Sykstuskiej 28/I. p. 516

Kancelarya adwokata Dra MARKA CHAMEIDESA

ul. Karmelicka 8.

poszukuje muncianki

piszącej na maszynie. Zgłoszenia między 4-6 popoł.

Rada Nadzorcza i Dyrekcja „Pardu” zapraszają Członków na **Walne Zgromadzenie**, które się odbędzie dnia 25/IV b. r. o godzinie 6-tej wieczorem w lokalu Izby Handlowej Długa 1, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu
- 2) Przedłożenie bilansu
- 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej
- 4) Wybór uzupełniających członków Rady Nadzorczej
- 5) Wnioski i interpelacje.

W razie braku kompletu następne Walne Zgromadzenie odbędzie się tego samego dnia w tej samej sali z tym samym porządkiem dziennym o godzinie 6 1/2 bez względu na ilość Zgromadzonych. 668

Zdolnej siły biurowej

do natychmiastowego wstąpienia poszukuje Centrala Zyd. Funduszu Narodowego w Krakowie. Osobiste zgłoszenia wraz z własnoręcznie pisaną ofertą w godz. 12-1 w południe Stradom 15 I. p.

Amalia Ginzig

Baruch Ajus

zaręczeni.

Kraków, w kwietniu 1921.

P. Drowi Markusowi Spiegłowi gratulują serdecznie do jego zaślubin 671 Ellenbergowie

P. Sośce Feuerstein gratulują serdecznie do jej zaślubin z p. Chaimem 671 Ellenbergowie

Rachela Lempel **Dr. Markus Spiegel**
Cieszanów Kraków
zaślubieni 2. Nisan 5681.

KRONIKA.

Kraków, 12 kwietnia.

— Wiadomości osobiste. Tow. nasz, p. dr. Józef Löwenherz utworzył kancelaryę adwokacką we Wiedniu, Am Hof 3.

— Uroczystość uniwersytecka. W środę 13 bm. o godzinie 1 w południe odbędzie się w auli uniwersyteckiej rzadka uroczystość odnowienia po 50 latach dyplomu doktorskiego prof. Ernestowi Tillowi, byłemu rektorowi Uniwersytetu Lwowskiego. Prof. Till, zasłużony uczyony i wieloletni profesor, znajduje się jeszcze w pełni sił, wyklada i pracuje wydatnie w Komisji kodyfikacyjnej.

— Otwarcie kursu nauk politycznych. Wczoraj popołudniu odbyło się w Uniwersytecie Jagiellońskim otwarcie wiosennego kursu nauk politycznych, będącego przygotowaniem do 2-letnich studiów z tego zakresu. Do zebranych w liczbie 150 słuchaczy przemówił kierownik kursu prof. dr. Rostworowski, podnosząc zadania, jakie szkoła ma w swoim programie do spełnienia. Następnie odbył się wykład inauguracyjny prof. Konopczyńskiego.

W sprawie zmiany ustawy o spoczynku niedzielnym. Związek handlowców chrześcijańskich zwołał ub. niedzieli do sali teatru Powszechnego wiec „celem zaprotestowania przeciw projektowanemu przez rząd pogwałceniu(!) ustawy o spoczynku niedzielnym“. Tak brzmiał pierwotny tekst afiszu, który zdaje się na skutek zarządzeń prokuratora uległ w ostatniej chwili małej zmianie. Ale na samym wiecu nie widać było jakos komisarza rządowego, który powinien był dobrze się przysłuchiwać niejednemu ustępowi z wygłoszonych referatów i przemówień. Główny referent, prezes związku handlowców p. Muszyński, uważał za stosowne w skandalicznej polszczyźnie „uświadamiać rząd warszawski“ (jak się dosłownie wyraża) „o grożącym Polsce niebezpieczeństwie“. Ale p. Muszyński nie tylko nie jest dobrym mówcą, ale też wcale nie mądrym politykiem. Bo straszak, jaki starał się namalować wobec zebranych, o „przygotowanym przez Żydów rozbiore ekonomicznym Polski“ wypadł bardzo a bardzo słabo. Bo też bzdury o jakichś „stinksach“, „zagadkach“, „zasadkach“, które rzekomo kryją się za postulatami żydowskimi nikogo logicznie i spokojnie myślicie nie przekonały. Powoływaniem się na Anglię referent kompletnie się już zlamował, bo wykazał tym argumentem zupełną nieznajomość stosunków angielskich. A „naukowe“ wywody p. referenta o rodzajach handlu i rozmaitych „dyskalferyach“(!) społecznych ośmielczyły go już w zupełności. „P. inż. Mianowski, redaktor „Głosu narodu“, który miał raz potrzebę zamiast z nudnych szpalt swego organu przemówić z „trybuny ludowej“ — odkrył prawdziwe oblicze tej całej kampanii. Czytelnikom naszym nie potrzebujemy objaśniać ani jej fródeł ani celów. I rząd nasz — mamy nadzieję — nie da się omamić demagogicznymi hasłami, lecz czynić będzie tak, jak mu prawdziwy interes państwa nakazuje.

— O trzymanie środków spożywczych pod nakryciem. Magistrat przypomina przepisy w sprawie utrzymywania środków spożywczych pod nakryciem; wszystkie artykuły spożywcze sprzedawane w Krakowie na otwartych miejscach i otwartych kramach następnie w handlach korzennych, w handlach wiktuałów i towarów mieszanin, tudzież w szynkach należy trzymać pod nakryciem i tak: masło, sery itp. należy trzymać w szklanych szafach względnie pudłach (w małych ilościach) tudzież cukierki nieobwijane, pierniki, ciastka itp. Owoce mają być przykrywane muszlami. Stragany na owoce i jarzyny mają być codziennie czysto zmywane.

Ze względu na niebezpieczeństwo przenoszenia zaraz chorób zakaźnych, magistrat wzywa wszystkich takich kupców (także właścicieli kawiarni i cukierni) i handlarzy, którzy artykułów spożywczych wymienionych w powyższym rozporządzeniu Magistratu, nie trzymają pod odpowiednim nakryciem, aby w terminie dni 14-tu od dnia ogłoszenia niniejszego, zastosowali się ściśle do tego rozporządzenia w przeciwnym bowiem razie dotyczące produktu spożywcze będą uważane za uległe zakażeniu i zostaną jako nie nadające się do spożycia skonfiskowane. Niezależnie od tego przemysłowcy nie stosujący się do tego rozporządzenia zostaną pociągnięci do surowej odpowiedzialności karnej.

— W sprawie sprzedaży soli. Magistrat zawiadamia, że sprzedaż soli na legitymacje w sklepach

się od dnia 15 bm., a nie od 12, jak poprzednio ogłoszono.

— Gmina żyd. w Podgórzu wydaje mace dla biednych bezpłatnie, a nadto sprzedaje od dnia dzisiejszego fasolkę, mąkę oraz świece po zniżonych cenach.

— Zbiórka w dzielnicach VII i VIII. Magistrat zezwolił stowarzyszeniu „Eksternat dla najbliższej działy żydowskiej“ na urządzenie we wtorek dnia 12 bm. zbiórki pieniężnej na rzecz stowarzyszenia przy stolikach ustawionych w miejscach publicznych w Dzielnicy VII i VIII.

— Wieczór autorski humoresek Tommy'ego (Tomanka) odbędzie się w piątek 15 bm. o godz. 8 wieczór w sali Kollegium Wykładów Naukowych Rynek 39.

— Z teatru „Bagatela“. Dzisiaj po raz ostatni „Lzy Gienetty“ z p. Heleną Łacną w roli głównej.

Na środę przygotowała dyrekcja premierę krotkowił Bissona a mianowicie „Niespodzianki rozwodowe“. Reżyserję prowadzi p. Jan Nowacki a główną postać odtworzy p. Marya Dąbrowska. która w dniu tym obchodzić będzie trzydziestolecie scenicznej swej pracy. Bilety na premierę i następne przedstawienia świetnej farsy nabywać można przy kasie teatru.

— Reduta artystów w „Bagateli“, zapowiedziana na sobotę 16 bm. będzie bezwzględnie clou wiosennego sezonu zarówno pod względem świetności jak i frekwencji, która jak to widać z napływających zgłoszeń będzie imponującą. Zaproszenia i bilety wydaje komitet zabawy codziennie w westibulu teatru „Bagateli“.

— Ze sportu. Makkabi—Jutrzenka, o mistrzostwo klasy A, 4:1 (1:1). Mimo dążeń do zjednoczenia obu klubów w jedno towarzystwo sportowe, obie drużyny rozegrały zaciętą walkę, jak przystało na dawnych współzawodników. Pierwszy gość Makkabi strzelony po ładnym centrze podniecia „Jutrzenkowców“, których napadowi wykazującemu dobry trening, po szeregu ataków udało się szanse wyrównać. Po pauzie Makkabi rozporządza materialem fizycznie silniejszym, użytkuje przewagę nad zdystansowanym przeciwnikiem, a słaba obrona bramkarza Jutrzenki pomaga Makkabi do trzykrotnych jeszcze pałm. Należy zauważyć, że atak Jutrzenki wykazuje znaczne postępy od zeszłego sezonu, natomiast obrona szwankuje jeszcze bardzo. Makkabi, posiadająca rutynę z tradycją, dającą jej przewagę nad przeciwnikiem, winna stanowczo zastąpić młodszymi siłami wielu graczy z ataku i pomocy — i nie zadowalać się spoczynkiem na laurach. Osiłek w bramce Makkabi jest dzielny następcą Wiktora.

Cracovia—Wisła 3:0 (1:0) o mistrzostwo klasy A. Wisła, która tak często lubi urządzić niespodzianki sportowcom i — Cracovii, poniosła tym razem drugoczną klęskę. Obie drużyny wystąpiły w składzie doborowym, a forma Cracovii odznaczała się wszelkimi zaletami doskonałej gry. Nacisk Cracovii uniemożliwiał Wisłę rozwinięcie skuteczniejszego ataku; rola Wiślaków przeważnie ograniczała się do obrony. Matadorem zawodów był Kałuża, który trzykrotnie osiągnął honory bramki.

M. K.

— Zwłoki topielca. Dnia 7 bm. policyant przechodząc nad Wisłą koło Rogowa w powiecie krakowskim, spostrzegł w wodzie trupa jakiegoś mężczyzny. Zwłoki wylowiono. Mężczyzna ten liczył około lat 30, był ubrany tylko w bieliznę. Okazało się, że zwłoki leżały w wodzie około 3 tygodni.

— Nieczciwy dostawca. Kółko rolnicze w Juszczynie doniosło urzędowi walki z lichwą o oszukiwanych praktykach, uprawianych przez dostawcę nici dla kółka, Abrahama Schöndorfa w Krakowie przy ul. Grodzkiej 1. 33. Schöndorf wysyłał dla kółka transporty nici, których szpulka zawierała miała 500 metrów, tymczasem okazało się, że szpulki miały conajwyżej 50 metrów, za które w dodatku sprytny spekulant żądał wygórowanych cen. Kiedy sprawa wyszła na jaw, Schöndorf zaproponował zarządowi kółka, aby mu zwrócił cały transport przysłanych nici. Zarząd kółka jednakże doniósł o tem tutejszemu urzędowi walki z lichwą, który sprawę wraz z zakwestionowanym zapasem nici oddał prokuraturze państwa.

— Młodociągni kieszonkowe. Policja przytrzymała trzech kieszonkowców, a mianowicie Leona Lustiga, lat 12, Mojżesza Moszenberga lat 15 i Hersza Szallera lat 10, którzy na ul. Floryańskiej skradli pewnej kobiecie portmonetkę z większą kwotą.

— Kradzieże. Aresztowano Maryana Skibkę, fałsz Wiktora Malinowskiego, lat 28, za kradzież garderoby i bielizny na szkodę swych współlokatorów w bursie rękodzielniczej przy ul. Krupniczej 1. 29, wartości ponad 10 tysięcy m.

Aresztowano służącą Wiktorję Maciejczuk, lat 22, za kradzież bielizny i garderoby na szkodę pani Maryi Klosman. Nadto Maciejczyk poszukiwana była także i oskarżona za kradzież kradzieży

— Stowarzyszenie konsumcyjne „Pomoc“, Stradom 13 dostarcza swoim PT. członkom bućki, męskich, czarnych boksów i złotych chęrców po cenach umiarkowanych.

REPERTUAR TEATRU M. J. SŁOWACKIEGO

Wtorek: „Don Juan“.

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“

Wtorek: „Lzy Gienetty“.

REPERTUAR TEATRU M. POWSZECHNEGO

Wtorek: „Szalawila“.

REPERTUAR OPERETKI W NOWOŚCIACH

Wtorek: „Tajemnicza dama“ czyli „Weź mnie ze sobą“.

Z kraju.

Naczelnik państwa powrócił dzisiaj zrana do Warszawy z podróży swojej do Płocka.

Nominacja dra Poznańskiego. Na wczorajszym posiedzeniu zarządu gminy żydowskiej w Warszawie wpłynęło votum separami członków gminy z pod znaku „Szłome Emune Jisroel“, nad którym zarząd przeszedł do porządku dziennego. W najbliższych dniach wysłane zostanie do ministerstwa wyznań religijnych urzędowe zawiadomienie o nominacji dra Poznańskiego (M).

Konferencya syjonistów z obszarów kresowych odbędzie się 14 bm. w Warszawie. W konferencji tej wezmą udział delegaci miast: Brześć Litewski, Pińsk, Baranowicz, Rudno, Grodno, Wilno, Słomna, Białystok i Włodkowice.

Pracownicy „Jointu“ w Warszawie dotąd nie wrócili do pracy, gdyż dyrekcja nie chce podjąć z nimi rokowań. Wczoraj miało miejsce zajęcie między pracownikami a dyrektorami, którego epilogiem było aresztowanie kilku pracowników; zostali oni dziś uwolnieni. Sprawa strejku wykuszana jest jako pierwszy punkt obrad zarządu dyrektorów „Jointu“ w sprawie odbudowy, który ma się tu jutro rozpocząć (M).

Projekt ustawy o stowarzyszeniach opracowuje ministerstwo spraw wewnętrznych. Zdaniem „Przeglądu wiecz.“ ma ustawa być oparta na podstawach demokratycznych i nowoczesnych (M).

Rocznica zgonu Dantego. W Warszawie utworzył się komitet celem uczczenia rocznicy zgonu Dantego. Urządzeniem uroczystości zajmie się Uniwersytet w porozumieniu z prezydentem rady ministrów.

Samolot niemiecki nad Grudziądem. Według doniesień z Grudziądza spadł wczoraj w pobliżu miasta ze znacznej wysokości samolot niemiecki najnowszej konstrukcji i rozbił się na miejscu. Ciepko ranego lotnika przewieziono do szpitala. Władze są zajęte śledztwem, w jakim celu samolot ten krążył nad terytorium polskiem (M).

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce naszego pisma, upraszamy o wyrównanie zaległości i odnowienie prenumeraty na miesiąc kwiecień.

Dział gospodarczy.

Znowu bliskie podwyższenie taryfy kolejowej. Narada międzyministerialna przy współudziale reprezentantów sfer kupieckich i przemysłowych uznała jednomyślnie konieczność dalszego podwyższenia taryf naszych kolei, jednak nie sposobem ryczałtowym, ale indywidualnie, dla każdej poszczególnej klasy taryfowej, a mianowicie w stopniu wyższym dla klas początkowych, stosowanych do przewozu towarów cennych i z najmniejszym stopniem podwyżki dla klas ostatnich, wedle których traktowany jest przewóz artykułów masowych i pierwszej potrzeby. Nowo podwyższona taryfa wprowadzona będzie w życie przypuszczalnie od 1 czerwca b. r.

W poznańskich kołach przemysłowych otrzymano wiadomość o mającym w najbliższym czasie nastąpić cofnięciu przez rząd niemiecki zakazu wywozu towarów z Niemiec do Polski.

Podwyższenie opłat za telegramy zagraniczne. W myśl ogłoszonego w Nrze 31 Dz. Ustaw rozporz. min. poczt i telegr. ustanowiono przy obliczaniu należności za telegramy zagr. kurs przeliczenia 1 frank w złocie = 100 mp.

Instrukcja o dodatkowej apropracji robotniczej ukazała się w Mon. P. Nr 78.

Z giełdy.

Kraków, 11 kwietnia.

Poprawa, która się zaznaczyła w sobotę postępuje nadal w wolnym tempie przy niebardzo ożywionym ruchu. Największy sukces notują Parowozy drugiej emisji (150 punktów), inne wzrosły do 75 punktów; natomiast Siersza Górnicza, której początkowe transakcje odbywały się po kursie pognędajszym, straciła w końcowych do 100 marek. Z akcyj bankowych zwykły Polski B. Przem., we wszystkich emisjach, w lokacyjnych zastój. Waluty bez zmiany, poza zwykłą dolara o 10 punktów. W wolnym obrocie dolary 800, marki niem. 83.30 do 13.45.

Giełda krakowska z dnia 11 kwietnia 1921 r.

Akcje bankowe:	oficjalne	zaznaczone	wanek.
Polski Bank Przemysłowy I-IV em.	500—	550—	525—530
Polski Bank Przemysłowy V em.	475—	525—	501—510
Hipotecyjny	680—	740—	—
Małopolski	750—	800—	—
Gal. Ziemski Bank Kredytowy	675—	725—	710—
Powiatowy Bank Kredytowy S. A.	700—	—	—
Bank Związku Spółek Zarobkowych	4000—	4600—	—
Akcje Tow. handl. przem.			
Polskie Tow. handl. (P. T. H.) I-III c.	930—	1000—	950—980
Polskie Tow. handl. (P. T. H.) V c.	700—	760—	720—750
Handl. Spółk. akc. „Impexa” „sz.”	—	—	—
Polski Główny Tow. transportowo-handl.	1650—	1850—	1725—1775
Żegluga Polska	650—	750—	700—
Żegluga I	6800—	7200—	7000—
Warsz. Skł. akc. Bud. Parowozów I em.	1800—	2000—	1850—1900
Warsz. Skł. akc. Budowy Parowozów II em.	4000—	4400—	—
„Ciechom” fabryka maszyn rolniczych	2800—	3000—	—
„Trzebiń” fabry. maszyn i narz. roln. I-III c.	—	—	—
„Trzebiń” fabry. maszyn i narz. roln. IV c.	2100—	2300—	2210—
„Automator” fabryka samochodów	6500—	7200—	—
„Ciech” fabryka cementu	5500—	5800—	5650—5550
„Ciech” akc. Zakłady Góra Sieradz	7100—	7400—	—
„Tepege” Tow. dla przedsięb. górniczych	3000—	3300—	—
Polska natta	1700—	1900—	1725—175
Elektrownia w Sieradzu III em.	3600—	3800—	—
„Ciech” T. A.	800—	1000—	—
„Pełat” Powszechny zakłady budowlane	2600—	2800—	—
Fabr. przetworów tłuszcz. w Trzebinie	3500—	3800—	—
„Krakus” Zjedn. fabry. przetw. wyśkawk.	3500—	3800—	—
Fabryka porcelany w Cieliewie	3500—	3800—	—

Waluty dawne	Gotówka	Waluta markowa (banknoty)	Czeki	wpłaty
Kupno	Sprzedaż	Kupno	Sprzedaż	
Dolar St. Zj.	780—	810—	—	—
Franki francuskie	56—	59—	58—	60—
Franki szwajcarskie	—	—	135—	150—
Łańskie niemieckie	12—	13—	13—	14—
Korony austriackie	115—	120—	122—	127—
Korony czesko-słowackie	30—	31—	30.75—	31.75—
Łańskie rumuńskie	10—	11—	—	—
Liry włoskie	23—	22—	30—	34—

Kurs giełdy zurychskiej z 11 bm. (L) Berlin 9.40, (9.3 1/2), Holandia 200 1/2 (200), Nowy Jork 5.7 (5.79), Londyn 22.60 (22.53), Paryż 41 (40.70), Bruksela 40 1/2, Praga 7.95, (7.85), Budapeszt 2 (1.97 1/2), Warszawa 0.70 (0.70), Wiedeń 1.67 (1.52 1/2), stemplowana korona austr. 1 (0.97).

Kurs giełdy wiedeńskiej 11 bm. (L) Marki niemieckie 10.58, leje 9.45, dolary 640—599, franki szwajc. 112—102, funty 2252, korony czeskie 8.86, marki polskie 0.86—0.82, korony węg. 2.15—2.09.

TELEGRAMY.

Odroczenie sesji sejmowej do 10 maja.

M. Warszawa. (Telefonem). Po odbyciu posiedzeń ratyfikacyjnych sesja sejmowa rozpocznie się dopiero dnia 10 maja, a nie — jak pierwotnie ogłoszono — 26 b. m. Obrady ratyfikacyjne potrącają do 19 b. m.

Komisja dla spraw zagranicznych rozpoczęła obrady nad traktatem ryskim.

Warszawa. PAT. Komisja spraw zagranicznych pod przewodnictwem dra Stanisława Grabskiego, w obecności ministra Sapiehy, wice-ministrów Dąbskiego i Strassburgera, szefa sekcji Kauzika oraz marszałka sejmiku Trampczyńskiego, odbyła dziś zebranie, na którym przewodniczący polskiej delegacji pokojowej, wice-minister Dąbski, zdał sprawę z przebiegu i wyniku rokowań pokojowych oraz wyłożył poszczególne artykuły traktatu. Wice-minister Strassburger i szef sekcji Kauzik uzupełnili sprawozdanie co do spraw ekonomicznych. Posłowie zadawali następnie pytania, zwłaszcza w sprawach granicy, opcyi, zwrotu złota, majątków kościelnych i polskich majątków prywatnych, rozrachunku i t. p. Po od-

powiedzi na te pytania obrady zostały odroczone do wtorku 12 b. m. do godziny 12 przed południem.

Posłowie żydowscy a traktat ryski.

M. Warszawa. (Telefonem). Jak wiadomo, traktat ryski załatwił sprawę opcyi w ten sposób, że wielka ilość Żydów, mieszkająca na obszarze Rzeczypospolitej polskiej, nie ma prawa korzystać z prawa opcyi na rzecz Polski. Posłowie nar.-żydowscy zażądali od rządu, by wyjątkowo ci, którzy w dniu podpisania traktatu w Rydze mieszkali na terytorium Polski, mogli zapisać się do ksiąg stałej ludności i korzystać z prawa opcyi. O ile rząd przed rozpoczęciem obrad nad ratyfikacją nie zgodzi się

Dokoła sporu polsko-litewskiego.

Nota Hymansa do rządu kowieńskiego.

Wilno. (Orient). Kowieńskie „Echo” podaje, że Hymans złożył na ręce litewskiego przedstawiciela przy Lidzie narodów, Galwanowskiego, notę, w której wskazując na zastrzeżenia rządu polskiego co do propozycji Rady Ligi, wyraża sąd, że przy warunkach rządu polskiego wydaje mu się rzeczą niemożliwą doprowadzić konferencję w Brukseli do pożądanego wyniku. Pragnąc jednak wyzyskać wszelkie środki prowadzące do pokojowego za-

na to żądanie, posłowie nar.-żydowscy będą głosować przeciw ratyfikacji traktatu.

Legenda o mordzie rytualnym.

M. Warszawa. (Telefonem). Klub sejmowy iol-kistów zwrócił się dziś do ministerstwa spraw wewnętrznych z memoriałem w sprawie rozpowszechnienia we wsi Woja Uchańska w pow. Hrubieszowskim pogłoski o mordzie rytualnym. Klub prosi w memoriale o natychmiastowe telegraficzne zarządzenia zmierzające do sformułowania aglacji antysemitkiej w tej wsi, o wysłanie specjalnej komisji śledczej dla wyjaśnienia sprawy i pociągnięcia do odpowiedzialności osób, rozpowszechniających pogłoskę oraz o wyjaśnienie ludności chrześcijańskiej bezsensowności legendy o mordzie rytualnym.

twienia sporu, który zagraża pokojowi wschodu Europy, zaprasza Hymans przedstawicieli rządu litewskiego do Brukseli na 18 b. m.

Przedstawiciele Litwy kowieńskiej w Brukseli.

Wilno. (Orient) Z Kowna podają że za koniec konferencji polsko-litewskiej w Brukseli oprócz przedstawicieli litewskiego przy Lidzie narodów dr. Galwanowskiego, wyjeżdżają wice-minister spraw zagr. Klima, oraz członek sejmiku kowieńskiego Rosenbaum.

Poprawa w sytuacji strejkowej w Anglii.

L. Wiedeń. (Telefonem). Z Londynu donoszą: W sytuacji strejkowej daje się odczuć znaczne złagodzenie. Przywódcy robotników wydali zlecenie zaprzestania strejku przy pompach, tak, że niebezpieczeństwo dalszego zalanienia kopalni minęło. Dzisiaj podjęli przedsiębiorcy bezpośrednie rokowania z robotnikami. Z powodu wielkiego napływu ochotników do oddziałów samopomocy, kolejarzy nie okazują wielkiej gotowości przyłączenia się do strejku.

Poldhu. PAT. Radio. Unia robotników kolejowych i transportowych postanowiła przyłączyć się do strejku we wtorek wieczorem. Różne związki lokalne nie solidaryzują się z powyższą uchwałą. Związek kolejarzy liwepolskich ogłosił oświadczenie, że decyzyja taka jest sprzeczna z ideą Unii i że związek nie przyłączy się do żadnej akcji, która miałaby pochylić kraj w anarchię i przez to wzmacnić sytuację Niemiec.

Karol zapewnia o swej lojalności względem Francji.

L. Wiedeń. (Telefonem). Z Paryża donoszą: Korespondent „Matina” w Lucernie odbył wywiad z ekscesarzem Karolem, który go zapewnił o swym lojalnym usposobieniu względem Francji. Karol z naciskiem wspominał o swej wymianie listów z Wilsonem w lutym 1918, w czasie której wyraził swą zasadniczą zgodę na jego 14 punktów. W końcu wyraził Karol swe przekonanie, że powrót Habsburgów na tron węgierski nie sprzeciwia się interesom Francji.

Przeciw nowej próbie powrotu Karola.

Bukareszt. PAT. (Wied B. K.) Frasa domaga się zarządzeń celem zapobieżenia próbom restauracji Habsburgów na Węgrzech i sądzi, że w pierwszej linii należałoby przeprowadzić we Francji i w Anglii ratyfikację traktatu z Trianon.

O uwieszenie wracających Habsburgów.

L. Wiedeń. (Telefonem). Wniosek socjalnych demokratów o uchwalenie prawa, stanowiącego karę więzienia dla wracających do kraju Habsburgów wywołał w komisji prawniczej parlamentu żywy spór. Posłowie chrześcijańsko-społeczni grożą złożeniem swych mandatów Socjalistom opierającym się na dawnej uchwale parlamentu, skazującej Habsburgów na wygnanie z kraju.

Zgon ekscesarzowej niemieckiej.

L. Wiedeń. (Telefonem) Z Doorn donoszą: Dzisiaj o godz. 6 1/2 nad ranem zmarła tu ekscesarzowa niemiecka, przeżywszy 63 lat. Ekscesarzowa chorowała od pierwszych chwil przybycia z Niemiec.

Podział złota Banku austro-węgierskiego.

M. Warszawa. (Telefonem). „Prager Tagblatt” dowiaduje się, że w Paryżu zapadła decyzja co do podziału złota Banku austro-węgierskiego w ilości 65 milionów złotych koron między państwa sukcesyjne.

Emir Fejzal królem Mezopotamii?

Londyn. (Tel. wł.) „Times” donoszą z Jerozolimy, że rząd angielski zaofiarował koronę Mezopotamii Emirowi Fejzali, który już wrócił do Hedżasu. Arabowie mieli dać gwarancję władzom angielskim, że nie będą używali Transjordanii jako podstawy operacyjnej przeciwko Francuzom. Stąd widoki, że uda się osiągnąć porozumienie między nimi a Francją.

Paryż. (Tel. wł.) „Temps” donosi z Londynu: Emir Fejzal, który wyjechał z Londynu do ojca swego Husseina, króla Hedżasu, uda się następnie do Mezopotamii, gdzie Percy Cox, naczelny komisarz angielski w Mezopotamii czyni przygotowania dla założenia państwa arabskiego z Emirem Fejzałem jako królem. Abdulla, brat Fejzala, który posiada znaczne wpływy w Zairdani, stara się o utworzenie dla siebie tamże osobnego państwa.

Dalsza klęska Greków.

Ateny PAT. (Havas.) Wedle komunikatu Grecy ponieśli w Azji Mniejszej wielkie straty.

Interwencja koalicji?

Londyn. PAT. (Wied B. K.) W kręgach politycznych wierzą, że ententa wkroczy, aby położyć res wojsko grecko-tureckiej.

Dziś Wtorek!

Zbiórka publiczna przy stołkach

na rzecz „EKSTERNATU” dla pol-

skich, dzieci, 2. 1921

